

4. Bibliographie der Schriften

**D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO
SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam
interiorem ad acquirendam contemplationis perfectionem,**

...

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. VIII. Ejusdem Argumenti.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

70. Perfectio eorum, qui
 ipsum sequuntur, non accipit,
 splendores suos, nisi per ignem,
 per martyria, dolores, tormen-
 ta, cruciatus & contemptus, qui
 voluntarie sufferuntur. Et qui
 semper habere cupit, ubi pedem
 figat ad quiescendum & non
 transcendit regionem rationis &
 sensus, non intrabit unquam in
 conclave secretum, scientiæ,
 quanquam legendo ejus intelli-
 gentiam primis labris prægus-
 set.

CAP. VIII.

Ejusdem Argumenti.

71. **S**Cias, DOMINUM non se ma-
 nifestaturum esse in anima
 tua, quamdiu non abnegata fue-
 rit in se ipsa, & mortua in sensu-
 bus suis & potentiis. Nunquam
 O ad

ad hunc statum perveniet, donec, perfecte resignata, firmo sit proposito, se velle versari, cum DEO solam cum solo, æqualiter æstimet dona & contemptus, lucem & tenebras, pacem & bellum; denique ut anima perveniat ad perfectam quietem, & ad supremam pacem interiorem, mori antea debet in se ipsa, & vivere tantum in DEO, & per DEUM; & quo magis mortua erit in se ipsa, eo magis cognoscat DEUM; Verum si non attendit continuæ abnegationi sui ipsius, & interiori mortificationi, nunquam perveniet ad hunc statum, nec conservabit DEUM intra se, unde, semper erit obnoxia accidentibus & passionibus animi, quales sunt judicare, murmurare, sensu acerbiori affici, excusare se ac defendere.

fendere, ad conservandum honorem suum, & propriam æstimationem; qui sunt inimici perfectionis, pacis & spiritus.

72. Scias, in eo tantum differre spiritualium statum, quod non moriantur omnes æqualiter; sed in fortunatis illis, qui moriuntur continuo, Deus habet Paradisum suum, suum honorem, sua bona, & suas in hac terra delicias.

73. Insignis est differentia, quæ intercedit inter agere, pati & mori. Agere gratum est & incipientium; Pati cum desiderio, est proficientium; mori semper in seipsis, est provectorum & perfectorum, quo ex numero pauci in mundo inveniuntur.

74. Quam felix eris, si non aliam habes cogitationem, quam ut moriaris in te ipsa? tunc non tantum victoriam reportabis ab inimicis, sed a te ipsa quoque, qua in victoria invenies certe purum amorem, perfectam quietem & divinam sapientiam.

75. Impossibile est, hominem posse sentire & vivere mystice, in simplici intelligentia divinæ & infusæ sapientiæ, si antea non moriatur in se, per totalem abnegationem sensus & appetitus rationalis.

76. Optimum hominis spiritualis præceptum, quodque tibi quoque addiscendum erit, requirit, ut res omnes suo in loco relinquant, nec te immisceas aut ingeras ulli, nisi ratione officii tenearis, anima enim, quæ
re

relinquit omnia, ut inveniatur Deum, tunc incipit habere omnia in æternum.

77. Sunt animæ quædam, quæ quærunt requiem; aliæ quam non quærunt, gustant, aliæ gustant molestiam, & aliæ eam quærunt. Quæ sunt primi ordinis, plane non progrediuntur; quæ secundi, passus faciunt; quæ tertiæ, currunt; & quæ ultimi, volāt.

78. De deliciis male sentire, & habere eas loco tormenti, est proprietas vere mortificati.

79. Fruitio, & pax interior, sunt fructus divini spiritus, & nemo eo pervenit, ut eos possideat, nisi in intimo cordis sit resignatus.

80. Videas Bonorum nauseam cito transire, sed nihilominus non procures ut eam habeas,

as, & ut in ea persistas, utpote quæ perniciofa est salutis, perturbat rationem & inquietat spiritum.

81. Inter alia sancta Consilia, quæ observanda tibi sunt, sequens animadvertas. Non observes alterius defectus, sed proprios, observa silentium cum continua quadam conversatione interiori; mortifica te in omnibus & omnibus horis, & hoc ipso te liberabis multis imperfectionibus & in eximias virtutes dominium acquires.

82. Mortifica te in eo ut de nullo unquam male iudices, quia malam suspensionem fovere de proximo, turbat puritatem cordis, id inquietat, facit ut foris prodeat anima, & aufert ipsi requiem.

83. Nun.

83. Nunquam habebis perfectam resignationem, si observes humanos respectus & reflectas mentem ad tenue, quod illi fabricabunt, idolum. Anima quæ in via interiori incedit, perdet se, si in creaturis, & ipsorum commercio intueatur rationem. Non alia ibi est ratio, quam non respicere rationem; Sed cogitare, quod Deus permittat, ut molestiæ nobis exhibeantur ad humiliandos nos & annihilandos; & ut in omnibus vivamus resignati.

84. Vide, quod Deus majoris æstimet animam, quæ vivit interius resignata, quam aliam, quæ patrat miracula, quanquam resuscitet mortuos.

85. Inveniuntur multæ animæ, quæ etiam si exerceant.

O 4 ora-

orationem, imperfectæ tamen manent & amore proprio plenæ, ideo quod non se mortificent.

86. Regulam hanc pro vera habeas, quod nemo animæ gravis esse eamque injuria afficere queat, quæ a se ipsa contemnitur, & quæ in sua cognitione nulla est.

87. Tandem spera, suffer, tace & patientiam habe. Nihil te turbet, nihil pavorem incutiat. Omnium enim finis erit, DEUS solus non mutatur & patientia obtineantur omnia. Qui DEUM habet, omnia habet, & illi defunt omnia, qui DEUM non habet.

CAP. IX.

Ad consequendam pacem interiorem necesse